

COMUNITAT CRISTIANA DEL
MONESTIR DE SANT PERE
DE LES PUEL·LES

full informatiu

Anglí, 55 – BARCELONA – tel. 93 038 915

www.benedictinessantperepuelles.cat

2a època – núm. 146 – març 2017

Una altra mirada

Tots tenim una imatge de Déu i el vivim segons aquesta imatge que ha anat prenent forma en nosaltres a partir del que ens han dit, del que hem anat descobrint i que sens dubte ens ha ajudat a creure. D u, però, no el podem reduir a la imatge que en tenim, perquè podria ser un obstacle per al creixement de la nostra fe. D u és l'etern desconegut, sempre nou, i l'hem d'anar descobrint cada dia, sorpresos i meravellats, mai no podem creure que ja el coneixem, que ja el posseim, sempre se'ns escapa...

 s Ell qui es deixa veure com vol i quan vol, llavors tot és llum, vida, goig, creixement, missió expandida, comunicació profunda. Però nosaltres l'hem de buscar incansablement en l'Esclusura, en la pregària, en la comunitat, en l'encontre amb el germà, en els es-

deveniments de cada dia, en els pobres, els sofrents.

En totes les experiències de la resurrecció que van fer els deixebles es repeteix el mateix esquema: hi ha un temps intermedi, d'espera, de dubte, de recerca. Fa falta un temps per poder dilatar la nineta dels ulls i poder descobrir la nova presència de Jesucrist vivent. Aix  que va passar fa dos mil anys és el que passa encara avui. Cada creient té el seu propi ritme per arribar a veure i a creure. Els deixebles no el reconeixen perquè el busquen amb la mateix imatge que tenien d'Ell quan vivia amb ells. Ara Ell és un altre i continua essent Ell mateix, i quan se'ls fa present, proper, els explica el sentit de les Esclusures i comparteix el pa, el reconeixen amb una altra mirada, reconeixen la novetat de la se-

va vida i comprenen que «Ell havia de patir per entrar a la seva glòria».

Pasqua és això: una altra mirada: «Llavors se'ls obriren els ulls i el reconegueren». Els apòstols el reconegueren a partir dels seus gestos i les seves paraules. Quan s'ha fet l'experiència de Jesús en la pròpia vida, ja no cal la seva presència física: «Ell desaparegué del seu davant». Res no va ser com abans, ara res no els podia separar de Jesús. La resurrecció és

descobrir una altra dimensió de la vida, una altra manera de veure la realitat, el món, perquè en Ell tot està salvat. I és a través de la nostra vida, dels nostres sofriments, les nostres alegries, que fem l'experiència del Ressuscitat. Quan es veuen les coses no es pensa en la llum. La resurrecció és la llum que permet de veure-hi, l'aire que permet respirar.

CATALINA TERRATS

Des de la comunitat

Trobada de la comunitat

El diumenge dia 7 de maig, després de l'Eucaristia, va tenir lloc la trobada de la comunitat cristiana per compartir projectes, suggeriments, inquietuds, necessitats i altres qüestions que van sorgir en un ambient molt senzill i familiar.

LITÚRGIA. En la trobada anterior, la Regina i el Quim es van comprometre a fer uns llibrets per facilitar la participació en la pregària a les persones que venen a les Vespres dels diumenges, i aquesta Pasqua ja s'ha estrenat el primer. Agraïm el seu treball tan ben fet i que ja està bastant avançat; sens dubte és una bona ajuda per als que ja se'n serveixen.

PARADA DE LLIBRES. El dia de Sant Jordi va començar la parada de llibres a la sala els diumenges després de l'eucaristia. La iniciativa va sorgir per oferir els duplicats del monestir. L'efecte crida ha fet que hi hagi persones que també ara es desprenen de llibres; demana que es deixin en una bossa amb el seu nom a la sagristia. Si manquen a la biblioteca del monestir, s'integraran en el seu fons; si arriben en millor estat, es farà un canvi. El fa-

vor és que els llibres marxin i circulin; així poden ser útils per a altres persones i és una manera de compartir.

AMICS DEL MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUEL·LES. A poc a poc va prenent forma la iniciativa d'un grup de persones molt vinculades a la comunitat de crear el grup Amics del Monestir de Sant Pere de les Puel·les, a fi de fer camí conjuntament amb les monges, donar a conèixer el que han rebut de la comunitat, humanament i espiritualment, donar suport i col·laborar en les activitats que realitzen i projectar-ne de noves, oferir el seu temps per ajudar-les en les necessitats materials que es presenten. També, si cal, ajudar econòmicament en la conservació de l'edifici.

Us anirem informant dels passos que s'estan donant.

CATALINA TERRATS

Sortida de la comunitat

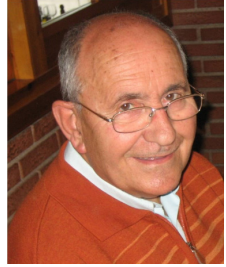
El dia 10 de juny es realitzarà la sortida comunitària. Aquest any s'anirà a la Canònica de Sant Pere de Ponts i al Priorat de Santa Maria de Castellfollit de Riubregós.

Col·legiata de Sant Pere de Ponts

IN MEMORIAM FRANCESC CLUA

El dia 10 d'abril, diumenge de Rams, el Pare cridà a la seva casa el nostre amic i germà Francesc Clua, espòs de l'Elisa Fainé. La nostra comunitat cristiana encara en viu el dol quan, a l'església, veu el seu lloc sense la seva presència. La seva malaltia només li féu deixar dos diumenges sense venir. Amb tenacitat fidel, venia cada diumenge des de Terrassa, per a la celebració de l'Eucaristia i ocupaven sempre *el seu lloc*, amb goig.

El Francesc, juntament amb l'Elisa, amb qui tingué tres filles, i de les que pogueren fruir de força néts i nétes, formava part de la nostra comunitat de Sant Pere. Ens agradava la seva presència tan fidel en la nostra litúrgia i a tot el que s'organitzava. Formà part del Taller d'Evangelí, li esqueia molt ser-ne membre a més d'estar tan integrat en la celebració dominical de l'Eucaristia.

Durant molts anys col·laborava amb molta il·lusió, i no fallava mai, a les sortides pasquals de la comunitat. Era el qui indicava els llocs on podíem anar, sempre al voltant d'antics monestirs, ermites i altres llocs bonics i desconeguts de la nostra terra. Ens agradava també saber-lo molt compromès amb el nostre poble, perquè havia treballat durament pel país i per la democràcia.

Formà part d'innombrables entitats, com Òmnium Cultural, Rialles, Escola de Pedagogia Musical, l'Oficina de Turisme de la Generalitat, el Museu de la Ciència i la Tècnica de Terrassa, la Fundació Cavall Fort, l'Iscreb...; i col·laborava en moltes més activitats sempre de caire positiu i socialment obertes als nous temps.

La seva infància forçosament el marcà per a un futur sòlid, ja que nasqué l'any 1935 i ben aviat hagué de viure la Guerra Civil i la postguerra, amb tot el que suposava viure aquells temps. Però també va tenir la sort d'estudiar sota el guiatge d'un bon mestre de Terrassa, el senyor Artigues, l'escola del qual fou per a ell com un oasis dins la societat fran-

quista d'aquella època. Fou minyó escolta i va aprendre a estimar el país, la natura i a viure compromès amb la societat.

La vida monàstica el seduïa profundament i hi pouava la seva espiritualitat i religiositat. Fou quan van descobrir la nostra comunitat i en va esdevenir, juntament amb la seva esposa Elisa, membres ben actius. Desitgem que, ja en Déu plenament, pugui seguir vivint a ple cor la litúrgia que tan estimava.

GRISELDA COS

Des del testimoniatge

VI EDICIÓ MEMORIAL CASSIÀ JUST

El 19 de gener d'enguany aquest Memorial va concedir el guardó a fra Jean Jacques Pérennès, dominic, per la seva trajectòria vital, guiada per fomentar la trobada entre les tradicions cristiana i islàmica i l'aposta per l'educació per tal de disminuir les tensions religioses al món i per acabar amb la por als que són diferents, als immigrants i als refugiats.

De les paraules que va dirigir als assistents a l'acte, després d'expressar la seva gratitud pel premi concedit, en destaquem aquestes:

He volgut compartir aquest honor que m'ha estat concedit amb l'Institut Dominic d'Estudis Orientals del Caire, que des dels seus inicis tenia com objectiu l'encontre amb el món musulmà pels camins de la cultura, al marge de tot proselitisme i imbuïts per una sensibilitat de respecte absolut a l'altre.

Durant els vuit anys que he estat vicari provincial dels dominics en el món àrab, he après la lliçó que mai no hem de generalitzar, que s'ha de ser pacient i obstinat, buscant sense descans els camins de l'encontre. Sempre prefereixo la paraula *encontre* abans que paraula

diàleg. Aquesta darrera es dilueix sovint en un mar de paraules, i les paraules poden ser enganyoses. Al revés, l'encontre sempre es refereix a una comunitat de intel·ligències, a una comunitat dels cors i no de les paraules.

De l'experiència viscuda voldria retenir quatre elements que poden servir de missatge, de invitació:

- En primer lloc: cal *sortir de la bombolla*: de la bombolla colonial, [...] bombolla de comoditat i arrogància occidental per a molts dels nostres contemporanis. Quan l'altre no té espai en la nostra societat, es crea el caldo de cultiu necessari per a la emergència de la violència. [...]
- Segon: tenir el coratge d'obrir espais d'encontre amb aquest *altre*, amb creativitat, amb imaginació. Existeixen tants desafiaments comuns als quals podem fer front junts. [...]
- Tercera convicció: la importància de l'educació, de la cultura, del debat intel·lectual de les idees. És trist veure la pobresa del discurs occidental sobre el Islam. [...]
- Per últim: per a mi, creient i religiós, existeix la certesa que per a Déu la pluralitat i la diversitat de les seves criatures és un enriquiment. [...]

I una darrera cosa, molt important: no creguin que aquest ideal de l'encontre està reservat a persones excepcionals o a persones que, com jo, han tingut l'oportunitat de viure en els llocs més exposats. Trobar a l'altre, trobar en ell i per mitjà d'ell l'alegria, lluitar per crear llocs de convivència, pot fer-se a tot arreu. Hem de creure amb totes les nostres forces que això és possible i intentar portar-ho a fiç terme.

Fray JEAN JACQUES PÉRENNÈS, op

QUÈ ÉS UNA ESSLÉSIA?

Una església és...

Un tros de cel implantat a la terra.

Una sala de festes i celebracions.

Una casa d'oració.

Un espai assembleari on Déu convoca.

Un espai silent on proclamar la Paraula.

Una taula on oferir la pròpia vida com aliment pels altres.

Una cadira per conduir la nau i la seva tripulació.

Una brúixola del transcendent, un dit de savi apuntant la lluna.

Un lloc de trobada; amb un mateix, amb els altres, amb Déu.

Una finestra al més enllà i més ençà de tot.

El vestit urbà del Cos de Crist.

Un contenidor sacramental i devocional.

Una porta estreta oberta a tothom.

L'*arkhetopos* de la fe.

La implosió de l'espai i del temps, de la Creació i el Kairós.

L'*axis mundi* penjat en una creu.

El patrimoni petri que heretarem

els qui som cridats a ser pedres vives.

Un rebedor i un atri per acollir, escoltar i dialogar.

Un espai que emparaula el discurs de la fe.

Un espai que embolcalla l'acció de la caritat.

La llum de la glòria i, també, l'obscuritat de la nit fosca.

Un lloc on *deixar-se caure*.

Un sostre on aixoplugar els pobres i les nostres pobreses.

Un memorial de resistència als poders del món.

Una tenda com un hospital de campanya.

Un núvol lluminós, un cel obert, un ventijol suau.

Un lloc on retrobar-nos

amb tots aquells que ens *han passat al davant*.

Una peixera que mena a l'oceà

i on el batejat s'hi reconeix *com peix en l'aigua*.

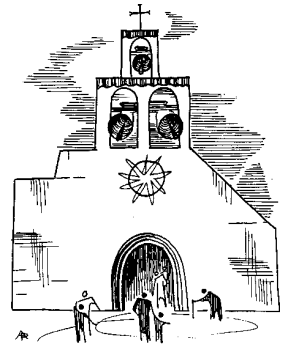
Una ciutat celest que davalla a la terra.

Una muntanya, un desert, un jardí,

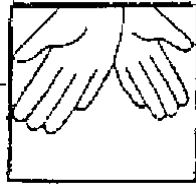
un camp de blat, una vinya, un riu de quatre braços...

... i ara, a veure qui s'atreveix a dir

que fer una església és una cosa fàcil.

Eloi ARAN SALA, arquitecte, *CatalunyaReligió.cat* (15 abril 2017)

MANS UNIDES

Que siguem, Senyor, mans unides en la pregària i en el do.

Unides les vostres mans a les mans del Pare,
unides a les ales fecundes de l'Esperit,
unides a les mans dels pobres.

Mans d'Evangelí, sembradores de vida,
llums d'esperança,
vols de pau.

Unides a les teves mans solidàries,
partint el pa amb tothom.

Unides a les teves mans traspassades
en les creus del món.

Unides a les teves mans
ja glorioses de Pasqua.

Mans solidàries, sense fronteres, fins on hi hagi mans.
Capaces d'abraçar el món sencer.
Mans fidels al Tercer Món,
essent fidels al Regne.

Tenses en la passió per la justícia,
tendres en l'Amor.

Mans que comparteixen allò que reben,
en la gratuïtat multiplicada, sempre més mans,
sempre més unides.

Fraternes mans de les teves pròpies mans!

PERE CASAI DÀIGA